

יוצא לאור לפרש שופטים ה'תשפ"ג - "שנת הקהלה"
(מספר 24)

ספרי - אוצר החסידים - ליבאוייטש

בשורת הגאולה

•

מאת
כבוד קדושת

אדמור' מנחם מענדל שליט"א

שניאור סאהן
olibavovitsh

מלוקט מספרי השיחות תש"נ-תשנ"ב

יוצא לאור על ידי מערכת
ברוקלין, נ.י.

שנת חמישת אלפים שבע מאות חמשים ושלש לבရיה
ה' תרא שנת נפלאות גדולות
770 איסטערן פארקוויי

השער להוצאה הראשונה

לעלוי נשמה

החיליל ב"צבאות השם" שכנא ע"ה
בן ר' שלמה אל"י שיחי
נפטר בדמי ימיו, כ"א מנ"א ה'תשנ"ט
ת. ג. ב. ה.

ולזכות אחיו ואחיו שיחי

ולזכות הורי

הרה"ת ר' שלמה אל"י זוגתו מרת שרה שיחי
מארכאוייטש

לארכיות ימים ושנים טובות עד בית גואל צדק
ומתוך בריאות הנכונה, ולשנת ברכה והצלחה בגו"ר

*

נדפס ע"י ידידיهم

הרה"ת ר' יוסף יצחק הלי זוגתו מרת גיטל רחל שיחי
שgalob

הii שותף בהפצת ענייני "משיח ונגואה"!!!

להקדשות ולפרטיהם נוספים:

טל.: (323) 934-7095 (718) 753-6844

אימייל: info@torah4blind.org

Be A Partner
In Spreading *Inyonei Moshiach U'geula!!!*
To Dedicate This Publication
In Honor Of Your Family Or A Loved One
For More Info. Call:
(718) 753-6844 or (323) 934-7095
or email: info@torah4blind.org

For this and other books on Moshiach & Geulah, go to:

<http://www.torah4blind.org>

TO DEDICATE AN ISSUE IN HONOR OF A LOVED ONE, CALL (323) 934-7095

מפתח ותוכן

תנש"א

- לז.
3
 כבר סיימו כל ענייני העבודה, כולל גם "צחצוח הכתופרים", וס"ימנו גם ה"עמדו הכן כולכם" לקבל פניו משיח; יש כבר הלימודים ד"יפצו מעינותיך חוצה" בכל קצוי תבל; "אכשור דרי" כפשוטו; הכל מבורר כבר; עומדים ברוגעים האחוריים לפני הגאולה; כבר התחיל קיום הייעוד "ואשיבה שופטיך בראשונה ויעצץ בתחילת"; גilioי הנבואה אצל משה עוד לפני הגאולה בתור מעין והתחלה לשילימות גilioי הנבואה לאחר הגאולה; הוראה בפועל: צרכיהם לפרסם לכל אנשי הדור שזכינו שהקב"ה בחר אדם בעל-בחירה שהוא יהיה נביא הדור, שיתן הוראות ועוצות כי' עד להנבואה העיקרית - הנבואה [בוזדות] ד"לאלתר לגאולה", הנה משה בא תיכף ומיד ממש, את את קומט די גאולה; כל ענייני הגאולה כבר התחילו ונמשכו ונתקבלו בעזה"ז הגשמי; קבלת קיומם ההוראות ד"שופטיך" ו"יעצץ" שבדורנו, ובפרט נשיא דורנו (ש"פ שופטים, ז' אלג'ז)

לעiloי נשמת

אי"א נו"ז עוסק בצד'

איש אמרת אם וישראל מלאכתו מלאכת שמיים
הרחה הרה"ת ר' מנחם אהרון
בר יוסף הכהן ע"ה
ראדאל

אהוב לבריות וחביב לכל אדם
קיבל את כלום בסבר פנוי יפות
אהוב שלום ורודף שלום
ומה להיות שליח כ"ק אדרמי" ר' מה"מ
מסר נפשו לענייני חנוך עטה"ק
קירב משפחות ובות תורה ומצות
נטע הכרת הבורא ע"י גilioי נפלאות הבורא
لتלמידים הרבה באהבה
זכה לגדל ולראות בניים ובני ננים
דור ישרים בבורך
עסוקים בתורה ומצוות בדרכי החסידות
ומהם שלוחי המלך
נפטר ביום שני לסדר וטירחו הכהן
כ"ח ניסן ה'תשע"ז
ת. ג. ב. ה.
(מנוסת המצבה)
*

נדפס ע"י משפחתו שייחיו

Reprinted with permission by:

Moshiach Awareness Center,

a Project of:

Enlightenment For The Blind, Inc.

602 North Orange Drive.

Los Angeles, CA 90036

Tel.: (323) 934-7095

Fax: (323) 934-7092

<http://www.torah4blind.org>
e-mail: yys@torah4blind.org

**Rabbi Yosef Y. Shagalov,
Executive Director**

Printed in the U.S.A.

בשורת הגאולה

– ועפ"ז ישנו גם מענה על השאלה ששאליהם על כך שמדוברים לאחרונה שהגאולה באה תיכף ומיד ממש – לכארוה: כיצד זה יכול לעמוד ולהצליח בצורה חלקה כל כך; כיצד יגיבו בניי הבית על זה, ומה יאמר העולם על כך?! ומהענה הוא, שאליו ענייני הגאולה היו חידוש, אולי הי' מקום לשאלת; אבל היה והגאולה אינה חידוש דבר, אלא כל ענייני הגאולה התחילה כבר ("בתחילת") וכבר נמשכו ונתקבלו בעולם זה הגשמי התחthon שאין תחתון למטה ממן (בבחיה) "ויעוצץ בתחילת" – לא יהי' פלא כאשר הגאולה באה תיכף ומיד ממש!

בשורות הגאולה

.לז.

ע"פ המדבר כמה פעמים ובפרט לאחרונה – וועגן דער הכרזה והודעה פון כ"ק מוח"ץ נשייא דורנו¹: "לאלטר לתשובה (ובמילא איז) לאלטר לגאולה", איז מהאט שוין אלץ פארענדייקט, אויך דער צופצן די קנעפ"², אונ עס דארף נאָר זיין "עמדו³ הכנן قولכם"⁴ – אונ דאס האט מען שוין אויך פארענדייקט – אויף צו מוקבל זיין פני משיח צדקנו תיקף ומיד ממש – איז פארשטאנדייק, איז מהאלט שוין איצטער בא דעם זמן פון קיומ העיוד "וואשיבה⁵ שופטיך כו' ויעציך"⁶, איז נאכמער: כבתחילה: מהאט שוין די התחלת דערפונ, כדלקמן.

... בכל הדורות – אויך לפני תחה"מ של משה – איז נוגע די הלהכה צו וויסן איז "האל מנבא את בני האדם"⁷ (גilioי אלקויות בגדרי הנבראים), ביוז די שלימות בזה ווי סאייז געווען בא משה⁸. און נאכמער – בכל דור איז שיך איז נבייא אקים להם גוי מאוץ⁹, ווי דער רמב"ם איז מאברא¹⁰ איז כל נבייא שיימד אחר משה רבינו אין אנו מאמינים בו מפני האות בלבד כו' אלא מפני המצויה שצוה משה בתורה כו', ד.ה. איז יעדער נבייא איז א

(1) "קול קורא" בהקריה והקדושה" (סיוון-תמוז תש"א. אלול תש"ב) – נדפסו באגרות קודש אדמו"ר מהורי"ץ ח"ה ע' טשו ואילך. שעו ואילך. תה ואילך. ח"ו ע' תל ואילך.

(2) ראה שיחת שמחת תרפ"ט.

(3) אגרות-יקודש שלו ח"ד ע' רעט. ושם.

(4) ראה "היום יום ט"ז טבת. ובכ"מ.

(5) ישע' א, כו.

(6) ראה פיה"מ להרמב"ם סנהדרין פ"א מ"ג, דמשמע שם שוואשיבה שופטיך גו" יהי' עוד "לبني בוא המשיח" וכחטאים בכתבוב זה "אחוֹרִי כֵן יִקְרָא לְךָ עִיר הַצְדָּקָה גּוּ". וראה לק"ש ח"ט ע' 105 הערכה.⁷⁴

(7) רמב"ם הל' יסודי התורה רפ"ז.

(8) לק"ש חכ"ג ע' 71. ע"ש.

(9) פרשנתנו ית, ית.

(10) שם פ"ח ה"ב.

ברכותיו אצל נשיא דורנו – הרי "אין אנו מאמינים בו מפני האות לבדו כו' אלא מפני המצויה שצוה משה בתורה ואמר אם נתן אותה אליו תשמעון", עי"ז ש"י אמר דברים העתידיים להיות בעולם ויאמןו דבריו"²¹ (כפי שראו זאת אצל כ"ק מוח"ץ אדמו"ר),

ויתירה מזו: "نبيיא שהuid לוنبيיא אחר שהואنبيיא – כפי שהוא בגיןו לנשייא דורנו, ונמשך בדור שלאחריו ע"י תלמידיו כו' – הרי הוא בחזקתنبيיא ואין זה השני צריך חקירה"²²; וצריכים לצית לוטיכף ומיד עוד "קודם שיעשה אותן", ו"אסור לחשוב אחריו ולהרהר בנבואהתו שמא אינו אמת ואסור לנסתו יותר מדי כו' שנאמר²³ לא תנסו את ה' אלקיים כאשר נסיתם במסה כו' אלא מאחר שנודע שהזהنبيיא יאמינו וידעו כי ה' בקרבתם ולא יחררו ולא יחשבו אחריו כו"²², כיוון שמאמינים בדברי النبيיא, לא משום שאלות בדבריו של النبيיא, אלא משום

שאלות בדברי הקב"ה ע"יنبيיא זה!

... ישנה ההוראה כנ"ל, שצריכים לפרסם לכל אנשי הדור, שזכינו שהקב"ה בחר ומינה בעל-בחירה, שמצד עצמו הוא שלא בערך נעלה מאנשי הדור, שיהי ה"שופטיך" ו"יעציך" ונבייא הדור, שיוראה הוראות ויתן עצות בגיןו לעבודת כל בניי וככל האנשים דדור זה, ככל ענייני תורה ומצוות, ובঙגע לחיה והנהגת היום יום הכללית, גם ב"כל דרכיך דעהו" ו"כל מעשיך (יהיו לשם שמיים)"²⁴,

עד – הנבואה העיקרית – הנבואה²⁵ ש"לאלטר לגאולה" ותיקף מיד ממש "הנה זה (משיח) בא"²⁶.

... וע"י הקבלה וקיום ההוראות ד"שופטיך" ו"יעציך" שבדורנו – נעשה עי"ז גופא מעין והתחלה קיומ התפללה²⁷ "השيبة שופטינו כבראשונה ויוציאנו כבתחילה" בגאולה האמיתית והשלימה, במק"ש מסוף מעשה במחשבה תחילה"²⁸, עאכו"כ שזה כבר גם בדייבור ("ניב שפתיים", עניין הנבואה), כנהוג לאחרונה לבטא את הדברים בדייבור, כולל ובמיוחד – שהנה הנה בא הגאולה.

ובפרט בזמן זה, שע"פ הכרזת והודעת כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו כבר סיימו הכל, וע"פ כל הסימנים אוחזים כבר ברוגעים האחרונים לפני הגאולה.

... ישנה הלימוד דיפוצו מעינותו חוצה בכל קצו' תבל, ובאופן המובן בשכל בני אדם, אפילו של זה הנמצא בחוצה שאין חוצה הימנו, וגם – תרגום פנימיות התורה ותורת החסידות בלשון עם ועם [רוסית, וכיו"ב] ע"י כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, ובאופן דהולך ומוסיף ואור, עד לימים האחרונים – שנדפס גם (ספר התניא, תושב"כ דחסידות¹⁵) ב"בריל", הכתב עברו "סגי נהור" ר"ל (CMDובר לעיל¹⁶).

וע"פ ההכרזה הנ"ל دق"ק מו"ח אדמו"ר, שכבר סיימו את כל ענייני העבודה, כולל העבודה דרבותינו נשיאינו כ"שפיטיך" ו"יעציך" עד היום זהה, ואכשור דרי"¹⁷ כפשו – מובן, שכבר הגיע הזמן דואשיבה שופטיך בראשונה וייעציך בתחילת"ת תכליות הלימוד (ואין צרכיהם לשוטרים, כיון שכבר הכל מבורר), לאחרי הטיעמה וההתחלת בהז"ע רבותינו נשיאינו¹⁸.

זה מובן הלימוד לכל או"א בעמדנו בשבת פרשת שופטים בדורנו זה ובפרט בזמן האחרון, הרוגים האחרונים דהגולות – ש策יכה להיות עבודה בהתאם מדה כנגד מדה למצוות הגאולה:

לפרנס אצל עצמו ואצל כל אלו שאפשר להגיע אליהם – ש策יכים לקבל על עצמו ולקחת על עצמו (ביתר חזק) את ההוראות והעצות ד"שפיטיך" ו"יעציך" שבדורנו – "מן מלכי רבנן"¹⁹ בכלל, ובפרט נשיא דורנו – הבא בהמשך לרבותינו נשיאינו שלפניו – שופט דורנו ויועץ דורנו ונביא דורנו,

וכציווי התורה הנ"ל⁹: "נביא אקים להם מקרוב אחיהם כמוך ונתני דברי בפיו ודיבר אליהם את כל אשר אצנו", "אליו תשמעון"²⁰, וכפס"ד הרמב"ם הנ"ל, שם יש לאחד המעלות והשלימויות ש策יכים להיות לנביא והוא מראה אותן ומופתים – כפי שראו ודראים בהמשך קיים

המשך פון נבואת משה ותורתו (נאר אין דעם גילוי הנבואה זייןען פאראן חילוקי דרגות, ווי דער רמב"ם איז מאבר¹¹). ובדורנו נשיא דורנו כ"ק מו"ח אדמו"ר.

ובפרט לאחריו וואס "תחוור הנבואה לישראל"¹², וואס איז "הקדמת משיח"¹² – די נבואה ווועט זיין בא משיח צדקנו (וואס "נבייא"¹³ גדול הוא קרוב למשה רבינו), ואמרו חז"ל¹⁴ איז "גואל ראשון (משה) הוא גואל אחרון", און בכל דור ודור איז דא איינער וואס איז ראוי לזה – דעריבער דארף מען וויסן אלס א הלכה אויך בזמן זהה (נאר פאר דער גאולה), איז סאייז דא די מציאות פון גילוי הנבואה (בא משיח עוד לפניה גאולה), אלס א מעין ותחללה ("יעציך כבתחלה") צו שלימונות גילוי הנבואה לאחרי הגאולה. דאס הייסט, איז דאס ניט קיין חידוש וואס ווועט זיך אויפטאן ערשות נאר דער גאולה, נאר די תחללה בזה וווערט שווין אויגגעטאן פריער בבחיה" "יעציך כבתחלה", דעריבער שריביטעס דער רמב"ם אין זיין ספר הלכות (ובפרט איז דער רמב"ם שריביט בספר אויך די הלכות וואס זייןען נוגע לימות המשיח, אויך – די הקדמה לה).

ע"פ הנ"ל ווועט מען פארשטיין דעם אויפטו פון די לעצטעה דורות בכל ובערך פון דעם איצטיקן דור ובפרט אין דעם איצטיקן זמן, וואס לוית הכרזות והודעת כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו האט מען שווין אלץ פארענדיקט, און לוית אלע סימנים האלט מען שווין אין די לעצטעה רגעים פאר דער גאולה.

... מהאט די שלימוד פון יפוצו מעינותו חוצה בכל קצו' תבל, ובאופן המובן בשכל בני אדם, אפילו פון איז וואס געפינט זיך אין חוצה שאין חוצה הימנו, און אויך – דער תרגום פון פנימיות התורה ותורת החסידות אין לשון עם ועם [רוסיש, וכיו"ב] דורך כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, ובאופן דהולך ומוסיף ואור, ביין בימים האחרונים – אויך

(11) פ"ז ה"ו.

(12) רמב"ם אגרת תימן פ"ג.

(13) רמב"ם הל' תשובה פ"ט ה"ב.

(14) ראה שמו"ר פ"ב, ד. זה"א רנג, א. שער הפסוקים פ' ויחי. תו"א ר"פ משפטים. ועוד.

אָפְגַעְדָּרוֹקֶט (ספר התניא, תושב"כ פון חסידות¹⁵) אויף "ברילל", דער כתוב פאר "סגי נהור" ר"ל (כמזכיר לעיל¹⁶).

וע"פ די הכרזה הנ"ל פון כ"ק מ"ח אָדָמוֹר, אָז מ'הָאָט שׁוֹין פָּאָרְעָנְדִיקֶט אָלָע עֲנֵנִי הַעֲבוֹדָה, כָּלְלָדִי עַבּוֹדָה פָּוֹן רְבּוֹתִינוּ נְשֵׁיאָנוּ אלְסִ "שׁוֹפְטִיךְ" אָוֹן "יוּעָצִיךְ" עַד הַיּוֹם הַזֶּה, אָוֹן "אַכְשָׁוֹר דָּרִי"¹⁷ כְּפָשָׁוֹטוֹ – אִיזוֹ פָּאָרְשָׁטָאנְדִיק, אָז סְאַיּוֹן שׁוֹין גַּעֲקוּמָעָן דִּי צִיִּיטְ פָּוֹן "וְאַשְׁיבָה שׁוֹפְטִיךְ כְּבָרָאָשָׂוֹנה וְיוּעָצִיךְ כְּבָתְחָלָה" בְּתִכְלִית הַשְּׁלִימָוֹת (אוֹן מְדָאָרָף נִיט אַנְקוּמָעָן צָו שׁוֹטְרִים, וּוַיְילְ סְאַיּוֹן אַלְץְ מְבוֹרָר), לְאַחֲרֵי דִּי טֻעַימה וְהַתְּחִילָה בָּזָה דָּוָרָךְ רְבּוֹתִינוּ נְשֵׁיאָנוּ¹⁸.

דָּעֵרְפּוֹן אִיזוֹ פָּאָרְשָׁטָאנְדִיק דָּעָר לִימֹוד וּוֹאָס יַעֲדָעָרָעָר הָאָט שְׁטִיעַנְדִיק אִין שְׁבַת פְּרַשְׁת שׁוֹפְטִים בְּדוֹרָנוּ זֶה וּבְפְרַט בְּזָמָן הַאַחֲרָוֹן, דִּי לְעַצְטָעַ רְגָעִים פָּוֹן גָּלוֹת – אָז עַס דָּאָרָף זַיִן אָן עַבּוֹדָה בְּהַתְּאָמָן מְדָה כְּנֶגֶד מְדָה צָו מִצְבָּהָגָאָולָה:

צָו מְפָרָסִים זַיִן בָּא זַיִךְ אָוֹן בַּיְ אַלְעָצָו וּוּעֲמָעָן מְקָעָן דָּעָרְגִּירִיכָן – אָז מְדָאָרָף אוֹיפְּזַיְךְ מְקָבָל זַיִן אָוֹן אוֹיפְּזַיְךְ אַנְגָּעָמָעָן (מִיט נְאָכְמָעָר שְׁטָאָרְקִיְיט) דִּי הַוְּרָאָות וְעַצְוֹת פָּוֹן דִּי "שׁוֹפְטִיךְ" אָוֹן "יוּעָצִיךְ" שְׁבָדוֹרָנוּ – "מְאָן מְלָכִי רְבָנָנוּ"¹⁹ בְּכָלְלָה, וּבְפְרַט נְשֵׁיאָנוּ דָּוָרָנוּ – וּוּעַלְכָעָר קְוֹמָט בְּהַמְּשָׁךְ צָו רְבּוֹתִינוּ נְשֵׁיאָנוּ שְׁלַפְּנָיו – דָּעָר שׁוֹפְטָ דָּוָרָנוּ וְיוּעָצָזָד אָוֹן נְבִיאָנוּ דָּוָרָנוּ,

וְכַזְיוּוִי הַתּוֹרָה הַנְּלִיל²⁰: "נְבִיאָ אֲקִים לְהָם מִקְרָב אֲחֵיהֶם כְּמוֹךְ וּנְתִתְיַדְּבֵר בְּפִיו וְדִיבְרָא לְאֵלָהֶם אֶת כָּל אֲשֶׁר אָצְנוּ", "אַלְיוֹ תִּשְׁמַעְוֹן"²¹, וככפָס"ד

(15) מכתב כ"ק מ"ח אָדָמוֹר – נדפס בקיצורים והערות לתניא ע' קיח ואילך. אגדות קודש שלו ח"ד ע' רכא ואילך. וראה שם ח"ה ע' ז.

(16) שיחת ש"פ עקב (סה"ש התנש"א ע' 764 ואילך).

(17) ל' ח'ז'ל – יבמות לט. ב. חולין צג. ב.

(18) ראה פיה"מ להרמב"ם שבערה 6: ואשיַבָה שׁוֹפְטִיךְ כְּבָרָאָשָׂוֹנה וְיוּעָצִיךְ כְּבָתְחָלָה .. וְהַיִּהְיֶה בְּלִי סְפָק כְּשִׁיכָוּן הַבּוֹרָא יְתָ' לְבּוֹת בְּנֵי אָדָם וְתִרְבָּה זְכוּתָם וְתִשְׁוּקָתָם לְשֵׁם יְתִבְרָךְ וְתַגְדִּל חַכְמָתָם לְפָנֵי בּוֹא המִשְׁיחַ כָּו.

(19) ראה גיטין סב. א.

(20) פרשנתנו ית', טו.

ע"פ המזכיר כמה פעמים ובפרט לאחרונה – בנוגע להכרזות והודעות כ"ק מ"ח אָדָמוֹר נשיא דורנו¹: "לְאַלְתָּר לְתַשְׁוֹבָה (ובמילא) לְאַלְתָּר לְגָאָוָלה", שכבר סיימו הכל, גם את "צְחַצּוּה הַכְּפָתְרוּם"², וצריך רק להיות "עַמְדוֹ³ הַכָּן כְּלָכְמָם"⁴ – וגם את זה כבר סיימו – לקבל פני משיח צדקנו תיכף ומיד ממש – מובן, שאוחזים כבר עתה בזמן של קיום הייעוד "וְאַשְׁיבָה⁵ שׁוֹפְטִיךְ גּוֹ' וְיוּעָצִיךְ", ויתירה מזו: כבר ישנה ההתחילה בזוה, כדלקמן.

... בכל הדורות – גם לפני תחה"מ של משה – נוגע ההלכה לדעת ש"ה-אל מנבא את בני האדם⁷ (גילויALKOTOT בגדרי הנבראים), עד השלים מזוה כפי שהי' אצל משה⁸. ויתירה מזו – בכל דור שייך שנבייא אקים להם גו' כמוץ"⁹, כאמור ברמב"ם¹⁰ ש"כל נבייא שייעמד אחר משה רבינו אין אנו מאמינים בו מפני אותן לו בדו כו' אלא מפני המשואה שצוה משה בתורה כו", ככלומר, שככל נבייא הוא המשך נבואת משה ותורתו (אלא שבגilioi הנבואה ישנים חילוקי דרגות, כאמור ברמב"ם¹¹). ובדורנו נשיא דורנו כ"ק מ"ח אָדָמוֹר.

ובפרט לאחרורי ש"תְּחִזּוֹר הנְבּוֹא לִיְשָׂרָאֵל"¹², שהוא "הקדמה הנְבּוֹא שְׁתָהִי" אצל משיח צדקנו (ש"נבייא¹³ גדול הוא קרובי משה רבינו"), ואמרו חז"ל¹⁴ ש"גּוֹאֵל רָאשָׁוֹן (משה) הוּא גּוֹאֵל אַחֲרָוֹן", ובכל דור ודור ישנו אחד הרואוי לזה – لكن צרכיים לדעת בתור ההלכה גם בזמן זהה (עוד קודם הגאולה), שישנה המציגות דגilioi הנבואה (אצל משיח עוד לפניה הגאולה). הינו, שאין זה חידוש שיתאחד שלימונות גילוי הנבואה לאחרורי הגאולה. הינו, שאין זה חידוש שיתאחד רק לאחרורי הגאולה, אלא שהתחילה בזוה נפעלת עוד קודם בבחויי "יוּעָצִיךְ כְּבָתְחָלָה", ולכן כותב זאת הרמב"ם בספר ההלכות שלו (ובפרט שהרמב"ם כותב בספרו גם את ההלכות הנוגעות לימיות המשיח, גם – ההקדמה לזה).

ע"פ הנ"ל יובן החידוש דדורות האחראונים בכלל ובפרט דורנו זה

ביז – די נבואה העיקרית – די נבואה²⁵ אzo "לאלתר לגאולה" אונז תיכף ומיד ממש "הנה זהה (משיח) בא"²⁶.

. . . אונז דורך דער קבלת וקיום ההוראות פון "שופטיך" אונז "יועציך" שבדורנו – וווערט דורך דעם גופא דער מעין אונז התחלתה פון קיום התפלה²⁷ "השيبة שופטינו כבראשונה ויוועצינו כבתחלתה" בגאולה האמיתית והשלימה, במק"ש פון דעם וואס "סוף מעשה במחשבה תחלה"²⁸, עאכ"כ אונז דאס איז שווין אויך אין דיבור ("ניב שפטים"), עניין הנבואה), ווי ס'איין נהוג לאחרונה צו אַרוֹיְסֶרְעָנְגָעָן דি דברים בדיבור, כולל ובמיוחד – אונז אט קומט דיגאולה.

– וואס עפ"ז האט מען אויך אונז ענטפער אויף דער שאלה וואס מ'פרעגט אויף דעם וואס מ'רעדט לאחרונה אונז גאולה קומט תיכף ומיד ממש – לכארורה: ווי קען דאס איזו גלאטיק דורךגין אונז מצלייח זיין; ווי וועלן די בניהית זיך אַפְּרוּפָעָן אויף דעם, אונז וואס ווועט די וועלט זאגן אויף דעם! אונז דער ענטפער, אונז אויב די ענני הגאולה וואלטן געווען אַחִידָוּשׁ, וואלט אפשר געווען אונז אַרט אויף דער שאלה; וויבאלד אַבעָר אונז די גאולה איז ניט קיין חידוש דבר, נאָר כל ענייני הגאולה האבן זיך שווין אַנגעההויבן ("כבותחלתה") אונז זיינען שווין נמנך ונטקבל געוועאן אין עולם הזה הגשמי התחתון שאין תחתון למטה ממן (בכח) "וויועציך כבתחלתה" – ווועט ניט זיין אַפְּלָא וווען די גאולה קומט תיכף ומיד ממש!

(משיחות ש"פ שופטים, ז' אלול תנש"א)

(25) לא רק בתור חכם ושופט אלא בתור נביא, שהו בודאות – דאה מאמרי אדה"ז הקצרים ע' שנה-ו.

(26) שה"ש, ב, ח ושבהש"ר עה"פ.

(27) ברכה הי"א דתפלה העמידה.

(28) פיות לכה דודי".

הרמב"ם הנ"ל, אונז אויב איינער האט די מעלות ושלימות וואס אַ נבייא דארף האבן אונז באַווײַזֶּט אַותָּות וּמוֹפְּתִּים – ווי מ'האַט געוזען אונז מ'זעט בהמשך קיומ ברוכותיו באַ נשייא דורנו – איזו "איין אונז מאמיגנים בו מפניע האות לבדו כו' אלא מפניע המצוה שצוה משה בתורה ואמר אם נתן אות אליו תשמעון", דורך דעם וואס "יאמר דברים העתידיים להיות בעולם ריאמינו דבריו"²⁹ (ווי מהאַט עס געוזען באַ כ"ק מו"ח אַדְמוֹר).

אונז נאַכְמָעַר: "נבייא שהיעיד לו נבייא אחר שהוא נבייא – ווי דאס איז בונגע צו נשייא דורנו, אונז דאס וווערט נמנך בדור שלஅחריו ע"י תלמידיו כו' – הררי הוא בחזקת נבייא ואין זה השני צריך קקירה"³⁰; מ'דארף אים פֿאַלְגָּן גַּלְיִיךְ תיכף ומיד נאָךְ "קודם שייעשה אונז", אונז אסור לחשוב אחרייו ולהרהר בנבואהו שמא איננו אמרת ואסור לנסתו יוטר מדי כו' שנאמר³¹ לא תנסו את ה' אלקיכם כאשר נסיתם במסה כו' אלא מאחר שנודע שזה נבייא יאמינו ויידעו כי ה' בקרובם ולא יהררו ולא יחשבו אחרייו כו"³², ואַרְדוּם מ'איין מאמין אין דברי הנביא, ניט וויל דאס איז זיינע דעם נבייאס ריד, נאָר וויל דאס איז דעם אויבערשטנס ריד דורך דעם נבייא!

. . . האט מען די הוראה כנ"ל, אונז מ'דארף מפרסם זיין לכל אנשי הדור, אונז מהאַט זוכה געווען אַ דער אויבערשטער האט אויסגעקל'יבן אונז ממנה געווען אַ בעליךירה, וואס מצד עצמו איז ער שלא בערך העכבר פון אַנְשֵׁי הַדָּוָר, אונז ער זאָל זיין "שופטיך" אונז "יועציך" אונז דער נבייא הדור, וועלכער זאָל אַנוּוֹיִזְן הוראות אונז געבן עצות בונגע צו דער עבדה פון אלע אידן אונז אלע מענטשן פון דעם דור, בכל ענייני תורה ומצוות, אונז בונגע צו דעם אַלְגָּעָמִינִים טאג טעלעבן לעבן אונז אויפֿירונגען, אויך אין "בכל דרכיך (דעהו)" אונז "כל מעשיך (יהיו לשם שמיים)"³³,

(21) רמב"ם שם רפ"י.

(22) שם ה"ה.

(23) ואתחנן ו, טז.

(24) משלי ג, ו. אבות פ"ב מי"ב. וראה רמב"ם הל' דיעות ס"ג. טושו"ע או"ח סרל"א.